

Mióta itt élünk őseink honában,
Mindég csak véreztünk e magyar hazában.
Súlyos igát hordva, de sokszor elestünk,
Küzdő harctereken széttépték a testünk.
Pártütő népünkkel itthon is csatázva,
Hányszor elúztunk szerte a világban.

Idegen hordáktól lettünk kifosztottá,
Terror hatására, Isten tagadóvá.
Felséges Istenünk hallgasd meg imánkat,
Nehéz küzdelmünkben segítsd a csatánkat.
Emeld lobogónkat győzelem fokára,
Ne hajtsanak többé idegen igába.

Oltalmazd meg Uram maroknyi népünket,
Áld meg szorgalmunkat, napi kenyerünket.
Vezérelj bennünket béke korszakába,
Add, hogy egyetértsünk e kicsi hazában.
Szerteúzótt népünk bárhol is lakozzon,
Őrző tekinteted felettünk virrasszon.

Adj, Uram-Teremtőm a lelkünknek békét,
Sanyarú sorsunknak hozd el már a végét.
Tekints fájdalomra szegény székelyeknek,
S minden üldözöttnek, s minden menekültnek.
Tűnjön el népek közt országok határa,
Viruljon az élet boldog szabadságba.

Mária Szűzanya oltalmazó szentünk,
Teremtő Atyánknál legyél követünk.
Bűnünk bocsánatát, segedelmét kérve,
Adassék szebb jövő, szeretet és béke.
Kerüljön bennünket viszály, nyomorúság,
Támadjon hazánkban boldog Magyarország.

Újrónafő, 1998

